

UCHWAŁA NR XXVII.306.2013
RADY MIEJSKIEJ W BIAŁEJ
z dnia 15 listopada 2013r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi wniesionej na działalność Kierownika Ośrodka
Pomocy Społecznej w Białej**

Na podstawie art.18 ust.2 pkt.15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013 r. poz. 594, zm. poz. 645) w związku z art.229 pkt.3 - Kodeks postępowania administracyjnego z dnia 14 czerwca 1960r. (Dz. U. z 2013r., poz. 267) i po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej w Białej względem skargi na działalność Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej, Rada Miejska w Białej uchwała co następuje :

§ 1

Skargę Pana* z dnia 8 lutego 2013r. przesłaną za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Opolu w dniu 19 sierpnia 2013r. na działalność Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Białej uznaje się za częściowo zasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Białej.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Robert Roden

Załącznik
do uchwały Nr XXVII.306.2013
Rady Miejskiej w Białej
z dnia 15 listopada 2013r.

Uzasadnienie

W dniu 19 sierpnia 2013 r. za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Opolu do Rady Miejskiej wpłynęła skarga Pana * z dnia 8 lutego 2013r. na działalność Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Białej o sposobie przydzielenia węgla.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, w dniu 27 września 2013r. została podjęta uchwała Nr XXVI.292.2013 Rady Miejskiej w Białej w sprawie upoważnienia Komisji Rewizyjnej do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego dotyczącego skargi wniesionej na działalność Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Białej.

Komisja Rewizyjna po uzyskaniu upoważnienia Rady Miejskiej w Białej zwołała posiedzenia komisji w dniu 18 października br. celem zbadania zasadności zarzutów podniesionych w skardze.

Po wnikliwym zbadaniu podniesionych zarzutów i zapoznaniu się z wyjaśnieniami ustnymi i pisemnymi Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Białej zajętych w piśmie z dnia 14 października br. oraz dokumentacją udostępnioną przez Gminną Spółdzielnię „SCH” w Białej, Komisja Rewizyjna Rady Miejskiej w Białej stwierdziła co następuje:

Dnia 15 stycznia 2013r. Pan * wystąpił do Ośrodka Pomocy Społecznej z podaniem o przyznanie zasiłków na cele socjalno-bytowe tj. okresowego, żywnościowego, celowego na refundację leków oraz na opał.

Poza innymi świadczeniami decyzją OPS.5012.71.2013 z dnia 29 stycznia 2013r. skarżącemu został przyznany zasiłek celowy w formie pokrycia kosztu zakupu 0.5 tony węgla w wysokości 387,50 zł.

Ze względu na skłonności skarżącego do wykorzystywania przyznawanych przez OPS zasiłków w sposób niezgodny z ich przeznaczeniem, powzięto decyzję o przyznaniu pomocy w formie niepieniężnej, tj. dowiezienia i pokrycia kosztu opału, gdyż stanowiło to gwarancję zabezpieczenia go przed zimowym chłodem.

Zgodnie bowiem z art. 11 ustawy o pomocy społecznej w przypadku stwierdzenia przez pracownika socjalnego marnotrawienia przyznanych świadczeń, ich celowego niszczenia lub korzystania w sposób niezgodny z przeznaczeniem bądź marnotrawienia własnych zasobów finansowych może nastąpić ograniczenie świadczeń, odmowa ich przyznania, albo przyznanie pomocy w formie świadczenia niepieniężnego.

Decyzji został nadany rygor natychmiastowej wykonalności z uwagi na ochronę zdrowia. Z uwagi na panujące wtedy mrozy węgiel został dowieziony do miejsca zamieszkania już w dniu wydania decyzji.

Bezpodstawne są podniesione przez skarżącego zarzuty odnośnie niepowiadomienia go o terminie dowozu oraz braku zapisu na dokumencie dostawy o ilości węgla.

Skarżący został osobiście powiadomiony przez pracownika Gminnej Spółdzielni w Białej o terminie przywozu węgla, a godzina przywozu była dwa razy przez skarżącego zmieniana. Gminna Spółdzielnia „SCH” w Białej awizowała przywóz opału celem przygotowania przez klienta dojazdu i miejsca składowania przywiezionego węgla.

Skarżący miał sposobność sprawdzenia zgodności ilości przyznanego opału ze stanem faktycznym. Ilość przyznanego węgla widniała bowiem na dokumencie dostawy, który został osobiście przez niego podpisany, kwitując odbiór węgla.

Jak wynika z ustaleń dokonanych przez pracownika socjalnego pomimo przekazanej przez pracownika G.S. informacji dotyczącej terminu przywozu węgla skarżący nie przygotował dojazdu do miejsca składowania, nie usunął zalegającego tam śniegu. W związku z tym kierowca G.S. zmuszony był do samodzielnego odrzucenia śniegu i do korzystania z pomocy rolnika – sąsiada, który ciągnikiem wyciągnął utknięty w śniegu multikar.

Odnosnie odbioru decyzji z uwagi na ograniczone środki będące w posiadaniu Ośrodka i w celu uniknięcia znacznych kosztów związanych z przesyłką za pośrednictwem poczty, przyjęto zasadę odbierania decyzji osobiście przez podopiecznych, a w szczególności przez zamieszkujących w mieście Biała, bądź dostarczania ich podopiecznym przez pracowników socjalnych OPS.

W przypadku skarżącego przyznana pomoc w formie przywozu węgla do miejsca zamieszkania została zrealizowana przed faktem osobistego przez niego odbioru decyzji z uwagi na to, żeby uchronić go przed tragicznymi skutkami zimy tj. zamrożeniem.

Pan * nie odebrał w terminie decyzji o przyznanej pomocy, jednakże był zapoznany z sentencją decyzji oraz planowanym faktem dowiezienia 0,5 tony węgla.

Wielokrotne próby skontaktowania się z nim w celu przekazania mu decyzji o przyznanej pomocy nie odniosły skutku. Skarżący nie zgłaszał się długo po odbiór decyzji, nie odpowiadał na telefony, a pracownik socjalny mimo kilkakrotnie podejmowanych prób nie zastawał go w miejscu zamieszkania. Odbiór osobisty decyzji uległ więc przesunięciu w czasie.

Odnosnie podniesionego faktu marznięcia skarżącego, pracownik socjalny przeprowadzający wywiad środowiskowy stwierdził, że na dzień przeprowadzania wywiadu posiadał jeszcze węgiel, a ponadto na jego posesji zalegały i nadal zalegają stopy drewna ze zburzonych pomieszczeń gospodarczych i połamanych gałęzi drzew, które mogłyby wykorzystać jako opał. Na sugestię pracownika w tym zakresie oznajmił, że drewno musiałoby być przygotowane ażeby móc go zużyć w tym celu (tj. porąbane) przy czym sam nie poczuwa się w obowiązku zabezpieczenia tego we własnym zakresie. Mimo fizycznych możliwości do zaspakajania życiowych potrzeb we własnym zakresie nie wykazuje aktywności, a wymagania jego wykraczają poza zakres udzielanych przez pomoc społeczną usług.

Jak wynika z weryfikacji działań w zakresie realizacji przyznanej Panu * pomocy ustalono, że pomoc została przyznana zgodnie z obowiązującym prawem.

Jak ustalono – zarzuty Pana * odnośnie sposobu dowozu węgla są bezpodstawne i niezgodne z faktami. Węgiel został dowieziony do miejsca zamieszkania w sposób ogólnie przyjęty i praktykowany w placówce handlowej Gminnej Spółdzielni tj. po uprzednim kontakcie z klientem i uzgodnieniu terminu dowozu oraz w ilości zgodnej z decyzją i zleceniem Ośrodka i dokumentem dostawy.

Komisja analizując wnikliwie zarzuty podniesione przez skarżącego oraz pozostałe dokumenty i wyjaśnienia dotyczące powyższej skargi stwierdziła, że podjęte działania w zakresie realizacji przyznanego świadczenia ukierunkowane były na niesienie w trybie natychmiastowym pomocy celem ochrony zdrowia i życia Pana * oraz zabezpieczenia go przed zamrożeniem i w żaden sposób nie działały na jego szkodę.

Jednakże zgodnie z Kodeksem postępowania administracyjnego nie zostały dotrzymane procedury doręczenia wydanej decyzji, wobec czego wnosi się o uznanie skargi jako częściowo zasadnej.

*wylączenie jawności informacji publicznej.

Wyłącznie w związku z ochroną danych osobowych art.26 ust.1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002r. Nr 101 poz. 926 z późn. zm.)